

1948-09-03

AFSENDER

Siegfried Wagner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Lyngby (Danmark)

Modtagersted:
Cannes (Frankrig)

Omtalte personer:
Michelle Bourret
Vilhelm Marstrand
Olga Wagner

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: B/I/1 - Wagner

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen er rejst hjem til Cannes uden at sige farvel. Siegfried og Olga Wagner lever isoleret i deres villa og lider begge to af forskellige skavanker. Siegfried Wagner arbejder dog flittigt i sit atelier, hvor Blochs Buste stadig står opmagasineret.

TRANSSKRIFTION

1

3-9-48

Kære Willumsen!

Jeg har gentagne Gange ringet til Hotellet og naar jeg ikke traf Dig bad jeg Portieren sige det til Dig. Saa ringede jeg en Dag for at faa Dig og Madame herud sammen med Marstrand (da han endelig kom hjem efter Ferien), til min store Forbavselse fik jeg at vide at Du var rejst tilbage samme Morgen. Jeg var ked over at jeg ikke fik taget Afsked med Dig. Nu skal Du have Din obigatele² Fødselsdaghilsen og det tilmed paa Din 85 Aars Fødselsdag. Ønske noget for Dig er jo

overflødigt, Du har jo opnaaet alt det Du har higet og arbejdet for (og paa) i et helt Liv. Nu har Du kun at holde Dig rask og rørig til Glæde for Dig selv og Dine Venner. Altsaa hjærtelig til Lykke!

Her er ikke noget af interesse, jeg har det godt, men Sygdommen som heldigt blev overstaaet er gaaet over i sin Modsætning. Nu maa jeg ustandselig løbe afsides ellers gaar det Galt. Men det er kun smaating imod den tidligere Tilstand. Olga Gigt er værre end tidligere, det vaade Vejr vi har haft i Sommer, er ikke

godt for den Sygdom.

Blocks Buste Staar stadig i Værkstedet og venter paa at blive opstillet. Jeg bliver skør af at gaa og vente, ikke alene paa dette, men paa mange andre Ting. Alt er, som om det er gaaet i Staa, ja hele Livet. er ved at standse, man hopper paa Stedet.

løvrig arbejder jeg flittig, ja endda meget flittig i Værkstedet. Det er til Glæde for mig selv, alle andre har saavidt ingen Fornøjelse af at se paa mine Frembringelser, men det gør heller ikke noget, jeg faar Tiden til at gaa paa en dejlig Maade.

Kun er det bansat at alle Materialer er saa dyre, saa jeg for Tiden maa afholde mig fra at udføre Tingene.

løvrigt har vi ikke set eller hørt til nogle af Vennerne, vi maa holde os ganske isolerede, for vi har igen ingen Hushjælp, og Olga kan jo ikke overkomme det daglige, endsige, at se Gæster.

Nu maa jeg slutte, for det er bleven sent, men jeg skal nok huske "Rosen."

Mange hjættelige Hilsner
til Dig og Madame
fra Olga og Din hengivne
Siegfried Wagner.

¹ Willumsen har noteret øv. tv.: Svarede 12 Sept.

² Wagner mener sandsynligvis: obligate.

Svarede
12 Sept.

329248

Kære Willumsen!
Jeg har gentagne Gange
ringet til Hotellet og naar
jeg ikke traf Dig bad jeg
Portieren sige det til dig.
Saa ringede jeg en Dag for
at faa Dig og Madame her
ind sammen med Mastrer
(da han endelig kom hjem
efter Ferien), til min store
Forbavselse fik jeg at vide
at du var rekt tilbage
samme Morgen. Jeg var ked
over at jeg ikke fik Taket
Afsked med dig.
Nu skal du have din obligatoriske
Fødselsdagsbilsen og det tilmed
fra den 85 Aars Fødselsdag.
Gnske meget for dig er jo

overflødigst du har jo op-
naaet alt! Det du har høiet
og arbejdet for (og paa) i et
heft Liv. Nu har du kun at
holde dig rolig og roere til
Aldre for dig selv og dine
Venner. Altsaa hvældes
til Lykke!

Her er ikke noget af
Interesse, jeg har det godt
men Lygdommen som heldigt
blev overført er gaaet over
i sin Modersbit. Nu
maa jeg ustandselig lide af
sigt eller gaae det gale.
Men det er kun Smertens
imod den tidligere Tilstand.
Den Gid er være end
tidligere, det varer Veje vi
har høiet i Sommer, er ikke

godt for den Lygdom.
Blecker Borte staae stadig
i Vækststedt og ventet
paa at blive opstillet.
Jeg bliver skier af at gaa
og vente, ikke alene paa
dette men paa mange
andre Ting. Alk er, som
om det er gaaet i Staa, je
hile Lives, er ved at staae
men hopper paa Stedt.

Tovrig vil jeg paa fittig,
ja ender mig i Stillet i
Vækststedt. Det er til Alde-
re mig selv, alle andre
har savnet ingen Fremgaae
af, at se paa mine Frem-
bragelse, men det gik heller
ikke noget, jeg faar Tid om til
at gaa paa en dygtig Maade.

Nu er det bamsat at alle
materiale er saa dyre, saa
jeg for Tid nu afholder mig
fra at udføre Tingene.

Forrigt har vi ikke set
eller hørt til nogle af Ven-
nerne, vi maer hvor os ganske
isoleret, for vi har ingen
ingen Hjælp, og Vega kan
jo ikke overkomme det dyrlige,
endige, at se Gæster.

Nu maer jeg slutte, for det er
bleven sent, men jeg skal
nok huoke "Posen".

Mange hjertelige Hilsener
til dig og Madone
for Vega og din hustru
Siegfried Nielsen.